ta jõigi pillutus, sedà sunnima ma-la
ta pisja Krono. —

10.) Ku ilmo nistmaho loito nalem nõrda
aivostaja, ja kennigi aivost waste i wälta
ütelolem: „ Sunal, õ. pojane.“ Sis pisa
wana poig“ lotse hea-wanastamma! —

11.) Sõs i tahi kennigi willa nälumma minnä
mi „sant“ keel mõnda lõab. — Aga mi
aaso“ anna tõlloga tee pial tõidas, sõs
„pisa willa maha nälemma! — Olla õa-ün

12.) Mesta-rahwas i tahi nappuma ta pialt näi
pöia, sõs nenawa nappuma „nella“ ala!

13.) Ku mõni nälaline toine talle tulep, ja
sõal wõid tetta, sõs pidama tulep ka te-
tamine asemal ütlema: „ Sawi parema tule
tulewa!“ — Ku tulep nõnda ütlema,
sõs minnu wõi usta kaskma — Aga
ku tulep teretama, sõs i ole wõi „para
minnu!“ —

14.) Ku se nälga lõab, ja jõnu wõi oma nä-
te jaoks, „sõs mine wõi minuraho“, eg
enke midägi õnne i ole! —

15.) Jõge toine sõnad engi: „ku se nälga lõa
ja nigi pialt nalle „wana saime, wasta
tulep, jõge i ole mille tõid õnne tõla
lanta. — Aga ku „meie“ wasta tulep ja
midägi näben pannap, sõs on sõge
õa õnn! —

16.) Kunnigi i tahi „wõist“ (nega) ma ka
walega on, selleti lõna pialt panna. — Sõ
tulep „wana poig“ pärgust wallaa! —

17.) „Kaskejalga“ nimeta rahwa wasta tulema
nälga minja tee pial, õlewad nigi
pewa õnne ütlemata taga! —

18.) Einaral i tahi kunagi ilmo-waha sõl-
maha panna, sõs tulep wihma sadama
ja ilmad ilmo kegemine ära! —

19.) Kombem vilistamine on sunnaja
mi sedà mõni vanal keel, sõs lõab se
maja pelama! —

20.) Ku kattke pioga wiha-pia lenab, see
pias tedà lennale andma, sõs taab
lammas paari joegi! —

21.) Karja-poig i tahi kunagi karjan
„viel“ mängega aeada, sõs tulewa „wana-
„pagana“ nanu! —

22.) Pihlapuue wihtaga i või karja poig
kunagi elajad ilma. Sõs nakawa elaja
„pandt kusema“! —

23.) Ku pawa lenlab, sõs pias jõigi näema
pos talle jalo nälemä, või lämmas on.
Ku lenlep pawa jalo nälemä on, sõs
saab „suwant“, mis aga lämmas sõs
saab „tule-nahjen“. —

24.) Lamba jalge kupatamise ael, ku
na õra on nupsket, näemetas neil ena
wälea ja pannas widamasi pörmas
Da pialt. — Agale enale andas tõlle
tutawa nimi. Perast kutsutas
pael sissi ja lastas teda sel wõlla,
nisat enast, ja minnas ise nael õra
wiib, se saab ige pialt metsel! —

25.) Egas mis kunagi ilmo asjeto „kõrwi
lese, ta näeb ja „wana-pagana“ —